

ŽONL

13. ČÍSLO/ÚNOR/2020

„TO MUSÍ ČLOVĚK NA VLASTNÉ OČI VIDIET.
ČO TU POSTAVILI JE NESKUTOČNÉ.“ **JOZEF URBLÍK**

„ZE ZAČÁTKU JSEM HRÁL FOTBAL MÁLO.
POUZE, KDYŽ BYL TÁTA V PRÁCI, ABY TO NEZJISTIL“
ABU AZEEZ

Z MENŠÍHO BRNA DO VĚTŠÍHO, ANEB JAK SE MAR-
TIN Z LÍŠNĚ DO ZBROJOVKY ZA PŮL ROKU DOSTAL
MARTIN ŠUSTR

„KLUCI MAJÍ VĚTŠÍ MOTIVACI
NEŽ ŠAMPAŇSKÉ.“

DOMINIK HOLEC

TÉMA: ZLOBIVÝ MUŽI

ÚVODNÍ SLOVO

Zdroj: flickr.com/puskasakademia

Milí čtenáři, máte před sebou další vydání magazínu Žongl. Tento měsíc se věnujeme hráčům, kteří se do toho nebáli říznout, jak se říká. Určitě se vám vybaví fotbalisté, jako byl Tomáš Řepka, Gennaro Gattuso nebo Vinnie Jones. Již tradičně u nás najdete velkou porci rozhovorů. Pro magazín Žongl se rozpovídal slovenský reprezentační brankář Dominik Holec, kterého podle našich informací během zimního přestupového období lákala pražská Sparta. Rozhovor jsme si také připravili s oporou Puskás Akademia Jozefem Urblíkem. A co v magazínu najdete dalšího?

Rozhovory do našich tradičních rubrik Druhá liga a Plážový fotbal. Interview nám poskytla nová posila brněnské Zbrojovky Martin Šustr. A v rubrice plážový fotbal naleznete rozhovor s nigerijským reprezentantem Abu Azeezem.

My se fotbalem bavíme, bavte se s námi!

KONTAKT:

E-MAIL: ZONGL@ZONGL.CZ

TELEFON: +420 605 969 194

FACEBOOK: [FB.COM/ZONGLCZSK](https://fb.com/zonglczsk)

INSTAGRAM: [IG.COM/ZONGLCZSK](https://ig.com/zonglczsk)

ZAKLADATEL: MARTIN HANIAK

SPOLUZAKLADATEL: JIŘÍ DRYÁK

ŠÉFREDAKTOR: JIŘÍ DRYÁK

GRAFICKÁ REDAKCE MAGAZÍNU: MARTIN HANIAK

GRAFIKA NA SOCIÁLNÍCH SÍTÍCH: HYNEK KRAUS

SOCIÁLNÍ SÍŤ: MARTIN HANIAK (INSTAGRAM)

JAZYKOVÁ REDAKCE A KOREKTURA: ALEXANDR POPOV

REDAKCE: JAROSLAV SYROVÝ, ÁKOS GÁSPÁR, FILIP DVOŘÁK, DOMINIK REINIŠ, DAVID KAZDA,

VÁCLAV NOVÁK, JIŘÍ KOTAŠKA, PETR KASTNER, RICHIE MARGOLIUS, PETR PEŠEK, ANDREJ PÚCHLY,

BORIS PNÁČEK, ALEX HAMBÁLEK, ADAM KRISTEN, TOMÁŠ DUCHEK, DOMINIK KLÍMEK, JAKUB ZAHORA

LADISLAV LUČAN, LUCIA SVORENOVÁ

MOŽNOST SPOLUPRÁCE:

MÁTE ZÁJEM O PROSTOR PRO REKLAMU? MÁTE ZÁJEM O ZVIDITELNĚNÍ VAŠI SPOLEČNOSTI FORMOU ČLÁNKU NEBO MÁTE JINÝ NÁPAD PRO BUDOUCÍ SPOLUPRÁCI?

OZVĚTE SE NA MARTIN.HANIAK@ZONGL.CZ.

6-9
ZLÝ MUŽ!

10-13
JOZEF URBLÍK:

„To musí člověk na vlastní oči vidět.
Co tu postavili je neskutečné“

14-17
MARTIN ŠUSTR:

Z menšího Brna do většího, aneb jak se Martin z
Lísně do Zbrojovky za půroku dostal

18-21
BOUŘLIVÁK SE SRDCEM SPARTÁNA

22-25
NEJVĚTŠÍ TOREADOR V ARÉNĚ

26-31
DOMINIK HOLEC:

„Kluci mají větší motivaci než šampaňské.“

32-34
11 ŽONGLŮ TOMÁŠE VONDRÁŠKA

36-39
ZLÝ, MALÝ A PŘESTO VELKÝ FOTBALISTA

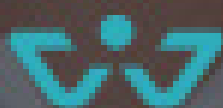
42-45
ABU AZEEZ:

„Ze začátku jsem hrál fotbal málo. Pouze když byl táta v
práci, aby to nezjistil.“

BU1.CZ

NADAČNÍ FOND

Jana Sýkory

Zdroj: thesefootballtimes.co

ZLÝ MUŽ!

Zlý muž. Někdy vyloženě až zákeřný. Držitel jednoho z nejvíce negativních rekordů v historii prestižní Premier League. Ale také výborný a úspěšný fotbalista, který to dotáhl až do reprezentace. Milující manžel, kterého postihla velká osobní tragédie. A v neposlední řadě také velmi dobrý herec. Pojďte se s námi začíst do článku o slavném Vinnie Jonesovi.

Jak se na časopis o fotbale sluší a patří, začneme nejprve o jeho sportovní kariéře a úspěších, kterých v ní dosáhl.

Vinnie je rodák z Watfordu ve Velké Británii. V zemi fotbalu zaslíbené se dostal k míči jako prakticky každý chlapec. Talent ho postupem let dostal do malého klubu Wealdstone na severozápadě Londýna. Hrál v té době 5. ligu a s klubem dosáhl i na úspěch v podobě vítězství v FA Trophy (turnaj pro poloprofesionální týmy z 5.-8. ligy, finále se tradičně hraje ve Wembley). Fotbalový osud ho poté zavál na jednu sezonu na netradiční fotbalovou adresu - do švédského IFK Holmsund. Po krátké epizodě na severní výspě Evropy se Vinnie dostává poprvé na dostřel profesionálnímu fotbalu. Jones podepisuje smlouvu s Wim-

bledonem FC a jeho švédský zaměstnavatel za něj dostává 10 tisíc liber. Právě s tímto londýnským týmem se pojí Vinnieho nejsilnější pouto po dobu trvání jeho kariéry. Zažívá s ním největší úspěch, kterého kdy dosáhl jak on sám, tak i klub jako takový. V sezoně 87/88 v FA Cupu poráží Jonesův Wimbledon během pěti zápasů kromě jiných také West Bromwich, Newcastle nebo Luton a dostává se překvapivě až do samotného finále. To se hrálo tradičně v posvátném chrámu Wembley. A ten večer se uskutečnilo něco nemyslitelného. 98 tisíc diváků zažívá šok, i když ta část co fandí Wimbledonu rozhodně příjemný. V té sezoně mistrovský Liverpool, obrovský favorit finálového zápasu, totiž překvapivě prohrává 1:0. Vinnie Jones odehrál za Dons celý

zápas a po zásluze zvedá nad hlavu nejstarší fotbalovou trofej na světě. Týmu se posměšně přezdívalo Crazy gang, protože jejich hra byla oproti jiným špičkovým klubům z tehdejších let poněkud zmatečná a hráči sami se chovali někdy až bizardně. Ale tento úspěch všem pochybovačům nakonec zavřel ústa. I když... Třeba slavný Gary Lineker na adresu klubu prohlásil, že nejlepší způsob, jak sledovat Wimbledon, je na teletextu. Úsměvné. **A právě v sezoně 87/88 vznikla jedna z nejznámějších fotbalových fotografií. Během únorového zápasu s Newcastlem při jednom ze soubojů chytl Jones Paula Gascoigna přímo v rozkroku. Fotka se postupem let stala doslova ikonickou. Z Wimbledonu se poté stěhoval do Leedsu a hned v další sezoně do Sheffieldu United. Zde se zapsal do historie jako ten, kdo obdržel nejrychlejší žlutou kartu v zápase anglické ligy. Proti Manchesteru City se mu před obličejem žlutilo už po zhruba třech vteřinách hrací doby.**

Asi není překvapením, že tento zápas nakonec nedohrál. Další rok zamířil do Chelsea, aby nakonec v tom následujícím zažil návrat na „místo činu“, do Wimbledonu. Holt mu byl souzený. V několika dalších sezonách se The Dons bez problémů držely v nově zformované Premier League, s Jonesem v kádru se dostaly i na šestou pozici ligové tabulky. Také se jim vcelku dařilo v anglických pohárech, účasti v jejich semifinále byly velkým úspěchem. **Jonesovi výkony nezůstanou nepovšimnuty a nakonec se díky rodinným vazbám na Wales stává jeho reprezentantem. V dresu The Dragons debutuje v roce 1994, celkem si připsuje devět startů. Po šesti úspěšných letech ve Wimbledonu se stěhuje do Queens Park Rangers, kde také svoji fotbalovou kariéru drsný záložník zakončí. V nejvyšší soutěži byl vyloučen celkem 12 a tím se zařadil mezi absolutně nejtvrdší hráče anglické kopané. Po skončení jedné kariéry startuje tu druhou, zřejmě ještě více**

úspěšnou. Zelený pažit mění za stříbrné plátno. Debutuje ve snímku Guye Ritchieho Lock, Stock a Two Smoking Barrels, u nás známém jako Sbal prachy a vypadni, po boku Stinga nebo Jasona Stathama.

Roličku si stříhnul i v jiném filmu režiséra Ritchieho Podfu(c)k nebo ve známém snímku X-Men: Poslední vzdor. Herectví se věnuje dodnes, v posledních letech účinkoval třeba v televizním seriálu Arrow nebo měl epizodní roli v NCIS Los Angeles. Většinu hereckých rolí ztvárnil díky svému vzhledu jako nekompromisní drsný chla-

pík. Jak jinak. Měl i lehčí problémy se zákonem. Kvůli incidentu v letadle mu později policie odebrala zbrojní licenci. Ale bohužel i tohohle tvrdáka život semlel. Jeho milovaná manželka Tanya po několikaletém boji s rakovinou kůže této zákeřné nemoci v roce 2019 podlehla. Byli svoji předlouhých 25 let.

Asi sami usoudíte, že Vinnie Jones je opravdu zajímavý chlapík. A ať se na něj budete koukat z jakéhokoliv úhlu, jedno bude jisté - Jones rozhodně nenudil a nenudí. Ať jako fotbalista, nebo jako herec.

Zdroj: Getty Images

Zdroj: flickr.com/puskasakademia

„TO MUSÍ ČLOVEK NA VLASTNÉ OČI VIDIEŤ. ČO TU POSTAVILI, JE NESKUTOČNÉ.“

Už v 17 letech debutoval za prvý tím Nitry, odehrál niekoľik sezon v Česku, a to v Jihlavě, se kterou si zahrál ještě první ligu. Svůj první gól vstřelil do sítě Mladé Boleslavi. Nyní doslova válí v dresu Puskás Akademia. Maďarský velkoklub táhne za vítězstvími a dělá Ferencvárosi ligu o to nepříjemnější. Dnes si popovídáme s 23letým slovenským záložníkem Jozefem Urblíkem.

Autor:
Tomáš Duchecký

Když bychom měli začít od vašich začátků, působil jste v Nitře. Jak vzpomínáte na vstup do velkého fotbalu právě zde?

Od 12 tich rokov som v Nitre pôsobil. Cítil som sa tam vyborne. Prešiel som si každou vekovou kategóriou. V 17 rokoch sa mi podarilo debutovať v prvej lige a na Nitru stále spomínam v dobrom, aj keď sme sa nerozišli v práve najlepšom.

Dále jste působil v Česku, a to konkrétně v Jihlavě. Byl to velký skok mezi slovenskou a českou ligou?

V slovenskej lige som odohral málo zápasov, keďže sa v Nitre vypadlo do druhej ligy.

Odohral som asi 40 zápasov v druhej lige za trénera Hippa a myslím, že mi veľmi pomohlo, že som tak skoro hral za dospelých. Ale myslím, že skok to bol docela veľký. Česká liga je rýchlejšia, tvrdšia a takticky sú na tom tímy veľmi dobre.

Česká liga pro vás tedy byla velkou školou. Vzpomínáte na nějaký moment v Jihlavě, který se vám vryl do paměti?

Samozrejme moj prvý gól, s ktorým som rozhodol zápas doma s Mladou Boleslavou.

Po Jihlavě jste přestoupil do Maďarska. Změnila se pro vás hodně úroveň ligy?

Maďarskou ligu som sledoval a vedel som do čoho idem. Liga sa mi páči, je technická, sú tu naozaj kvalitní futbalisti. Som rad, že som sem prestúpil. Infraštruktúra môjho klubu aj ostatných mužstiev je naozaj na top úrovni a môžem sa ďalej zlepšovať.

V Puskas Akademii hrajete druhou sezonu. Hneď ze začiatku máte velice dobrá čísla, sledujete je niejak?

Samozrejme som rád, že mi to tam padá. Máme veľmi dobré mužstvo a myslím, že môžeme skončiť túto sezonu vysoko.

Jak skvelá je akadémia Puskas, je známo nejen v Maďarsku, ale i ve světě. Jak ji hodnotíte?

To musí človek na vlastné oči vidieť. Čo tu postavili, je neskutočné. Akadémia má 12 ihrisk, obrovskú halu s posilovňou. Podmienky sú tu neskutočné.

Takže pro váš rozvoj nemůže být takřka lepší místo. Jak těžké je pro vás každoročně bojovat s Ferencvarosem, který má na maďarské poměry velký rozpočet a také vliv?

Naozaj som spokojný a šťastný, že som tu. Podarilo sa mi predĺžiť zmluvu o ďalšie dva roky, takže spokojnosť je veľká.

Samozrejme Ferencvaros je stále najlepší tím ligy, ale snažíme sa s nimi hrať otvorené zápasy. V tejto sezone sme s nimi odohrali dva zápasy, jeden sme vyhrali a druhý remizovali, takže to na nich asi vieme (smích).

Předpokládám, že v Maďarsku žijete bez rodiny. Jak často se vídáte s rodinou?

Vôbec nie. Žijem tu so snúbenicou a domov to mám hodinu dvadsať, takže som veľmi blízko domova. Takže chodíme domov často.

Jezdí se vaše rodina dívat na vaše zápasy?

Samozrejme. Pravidelne chodili aj do Čiech. Jihlavu mali 4 hodiny, chodili všade, aj na vonkajšie, aj na domáce zápasy. Pre nich je hodina cesty nič, takže pravidelne jazdia, áno.

Puskas je tedy váš třetí klub. Jste stále mladý, máte nějaký cíl, za kterým si jdete od první chvíle?

Samozrejme sa chce človek stále dostať vyššie, ani ja nie som výnimkou. Ale teraz

sa sústredim na klub, v ktorom pôsobím, chcem hrať čo najlepšie - a čo má prísť, príde.

Zatím jste na čtvrtém místě ligové tabulky. Jaké jsou vaše cíle do konce sezóny?

Urcite sa chceme pobiť o tretie miesto, ktoré zaručuje účasť v európskych pohároch, ale stále sme ešte aj v hre o maďarský pohár, cez ktorý tak isto vedie cesta do Európy. Takže tretie miesto a výhra v pohári.

Když bych se ještě na chvílku vrátil k české lize, proti kterému týmu se vám hrálo nejhůře a nejlépe?

Mne osobne sa stále hralo lepšie proti lepším súperom ako Slavia, Sparta a Plzeň. Najhoršie asi proti Jablonci, proti ktorému sa nám vôbec nedarilo.

Říkali jsme si týmy, proti kterým se vám hrálo lépe a hůř. Pamatujete si nějakého obránce, který vám nedal vydechnout a bylo pro vás nepříjemné, proti němu hrát?

V českej lige si myslím, že je každý nepříjemný, ale ja som sa stretával hlavne s hráčmi zo stredu pola. Nevieť povedať nikoho, proti ktorému by sa mi hralo vyslovene zle.

V Puskas ted' hrajete se dvěma Čechy. S Jakubem Plškem a Davidem Vaněčkem. Jazykově k nim máte nejbližší, trávíte spolu hodně času?

Tak ja hovorím aj maďarsky, takže nemám problém ani s Maďarmi (smích)... Ale áno, je dobré, že tu mám dvoch Čechov. Akurát minulý týždeň sa presťahoval Vaněček vedľa mňa do bytu, takže budeme blízko seba.

Ať už to bylo v Jihlavě nebo zde v Puskasi, pamatujete si nějakého vtipálka kabiny nebo naopak největšího bordeláře?

Tak v Jihlave to bol asi Peťa Tlustý a Lukáš Kryštůfek. Tu v Maďarsku to je Szolnoki, náš kapitán (smích). Bordelára ani moc nie.

Na fotbal nejde myslet pořád, takže co rád děláte ve volném čase?

Tak hlavne sa venujem priateľke. Spoločné výlety a podobne. Ako každý surfujem na netu, rád hram tenis, takže asi tak.

Jaký klub podle vás letos vyhraje Ligu mistrů?

Fandím Barcelone, ale reálne to asi vyhrať nemôžu. Môže prekvapiť Manchester City, keď prejde cez Real.

Zdroj: flickr.com/puskasakademia

BeGentleman
★ est.2016 ★

Own Your Style

www.BeGentleman.sk

ROZHOVOR

DRUHÁ LIGA

**Z MENŠÍHO BRNA DO VĚTŠÍHO, ANEB
JAK SE MARTIN Z LÍŠNĚ DO
ZBROJOVKY ZA PŮL ROKU DOSTAL**

Zdroj: fczbrno.cz

MARTIN ŠUSTR

Nadpis zní skoro jako název pohádky. A ona to menší pohádka pro Martina Šustra vlastně i je. Po velmi vážném zranění z tréninku ostravského Baníku se po rekonvalescenci dostal přes různá angažmá opět do slavné značky - tentokrát do brněnské Zbrojovky. Sezónu už v jednom brněnském klubu začal, v tom druhém, známějším, ji dokončí. A jak sám doufá, tahle pohádka musí mít pro Zbrojovku jen dobrý – prvoligový – konec. Tak jak se na správnou pohádku sluší a patří.

Martine, prošel jsi řadou moravských klubů od první až po třetí ligu. Olomouc, Uničov, Znojmo, Zábřeh, Kroměříž, Ostrava, Vyškov, Brno... Chytat v Čechách se ti ale nepoštěstilo. Čím to je? Jsi opravdový moravský patriot, nebo je to jen souhra okolností?

Zajímavá otázka. Myslím, že je to spíše souhra okolností, Moravu mám rád, žije se nám tu s rodinou hezky. Nějaké možnosti z Čech byly, ale vždy jsme zvolili tu moravskoslezskou cestu.

Prozradil bys Žonglu, které nabídky z Čech tě nakonec nezlákaly?

Nabídky, které nakonec z nějakého důvodu nedopadnou, nerad konkretizuju, ale jednalo se o kluby z dolní poloviny tabulky.

Nyní jsi součástí brněnského klubu. Je ale nutno podotknout, že ne toho, za který jsi začal chytat sezónu. Přesun v jednom ročníku mezi městskými rivaly je velmi pikantní. Cítíš to taky tak?

Necítím. Mezi kluby taková rivalita není. Hráči ze Zbrojovky chodí do Líšně na hostování a logicky chodí hráči i opačnou cestou. S kluky z Líšně jsem pořád v kontaktu, jsme kamarádi.

Ale někteří skalní fandové Líšně určitě nesou s velkou nelibostí odchody trenéra Miloslava Machálka nebo produktivního Jana Hladíka do Zbrojovky. Ted' druholigo-

Zdroj: ČTK

vou konkurenci posílila i jejich brankářská jednička. Vypadá to, že kdo je úspěšný v Líšni, tak ho Zbrojovka přetáhne k sobě, a Líšeň je tak více oslabená. Opravdu jsi na to konto nezaznamenal mezi příznivci Líšně nějaké negativní reakce?

S pár fanoušky Líšně jsem se na tohle téma bavil. Samozřejmě by byli rádi, kdyby v Líšni zůstalo vše tak, jak bylo během úspěšného podzimu, ale zase chápou, že každý ambiciózní hráč se chce posouvat, a cítil jsem, že mi to i přejí, to mě potěšilo. Myslím, že je to i dobrá reklama pro Líšeň a potvrzení toho, že se tam fotbal dělá dobře.

To určitě, Líšeň je sympatickým překvapením letošního ročníku FNL. Ale rivalita mezi kluby určitě je. I letošní návštěva na derby na Srbské byla parádní. Na tribuny si našlo cestu více jak 8000 příznivců. A sektor hostů byl také plný.

Věřím, že mezi fanoušky je rivalita větší. Já jako hráč nepocítil, že by to bylo klasické derby. Zápas nebyl vyhecovanější než jindy, ale výborná návštěva ten zápas posunula o kousek výš. Na druhou ligu to byla skvělá atmosféra a pro hodně kluků životní zápas.

Jak sis užíval ty osobně brněnské derby?

Já se těšil, přál jsem si, abychom se prezentovali dobrým fotbalem a sebrali něja-

„ŠEL JSEM DO SKLUZU NA MÍČ, ŠPIČKA SE MI ZAPÍCHLA DO TRÁVY A BYLO TO. JAKO KDYŽ SE ZLOMÍ VĚTEV. TEHDEJŠÍ SPORTOVNÍ ŘEDITEL DUŠAN VRTO MI ŘÍKAL, ŽE TU RÁNU SLYŠEL AŽ NA TRIBUNĚ.“

ký bod. Skoro se vše vyplnilo. Byl to svátek. Ve druhé lize jsou takové zápasy hodně výjimečné. Atmosféra byla výborná.

Ale teď už jsi na druhé straně barikády. Co tvé osobní ambice? Ty sám jsi několikrát odešel na hostování do jiného klubu právě proto, abys více chytal. Ale nyní jsi udělal přesně opačný krok. Z pozice jasné jedničky druholigové Líšně jdeš bojovat o místo v bráně do jiného druholigového klubu. I když má Zbrojovka jistě vyšší ambice, není přesto zdaleka jasné, že se do vytoužené první ligy nakonec dostane.

V kariéře jsou momenty, kdy je potřeba se rozhodnout pro nějaký krok. Tady jsem byl přesvědčen, že chci tuhle výzvu vyzkoušet, zabojovat o místo a postoupit do ligy. Věřím, že sezóna dopadne, jak si přejeme a od léta bude Zbrojovka tam, kde patří - v lize.

Jak tedy vidíš svůj boj o post jedničky? Jiří Floder svého náhradníka Pavla Halouska

do branky moc nepouštěl, ten pak raději odešel právě do Líšně.

Jirka si za poslední rok vybudoval nějakou pozici, stejně jako třeba já v Líšni. Oba pracujeme na tom, abychom byli lepší a byli schopni mužstvu pomoci. Jaro bude náročné a jediný cíl je postup do ligy. Kdo bude v brance, rozhodnou výkony, forma a trenér.

Hezky řečeno. Ale jaký máš v tuhle chvíli pocit, kdo bude víc preferovaný?

Určitě ten, který bude mít lepší výkonnost a načasovanou formu na první jarní kolo. Do startu je ještě nějaký čas, takže by bylo předčasné dávat teď na nějaký pocit.

A ze zimní přípravy máš dobrý dojem? S týmem jsi celkem krátce, ale když si vezmeš formu Brna z podzimní části a z přípravných výsledků v zimě, vidíš reálně šanci na postup Zbrojovky do první ligy? A kdo se o to popere s vámi? Vcelku pře-

Zdroj: mfkv.cz

kvapivě první tým soutěže z Pardubic, nebo exligová Dukla?

Tým má velkou kvalitu, přišlo pár kluků a vše si sedá. Ted' máme pár zraněných, což nám komplikuje přípravu, ale jsem přesvědčený o tom, že budeme kvalitně připraveni a postoupíme.

Pardubice, Dukla i Jihlava předváděly na podzim dobré výkony a pravidelně sbíraly body. My budeme ale koukat na sebe, na svoje zápasy, a když je zvládneme, tak vše dopadne dobře bez ohledu na soupeře.

Opustíme ted' Brno. Ty máš vůbec zkušenosti s přesuny k rivalům, kromě Brna se ti ten samý kousek povedl i v Ostravě. Tam jsi právě kvůli větší vytíženosti šel chytat z Baníku do Vítkovic. Také tam to proběhlo bez větších vášní?

Tam to bylo naprosto v pohodě a i trochu úsměvné. Oba kluby sídlí na jednom stadionu, takže se pro mě změnila jen šatna. Mezi Baníkem a Vítkovicemi není momentálně vůbec žádná rivalita. Bylo nás tam asi 5 kluků z Baníku a byl to fajn půlrok.

Když už jsme u Baníku. V jedné chvíli to vypadalo s tvou prvoligovou kariérou vcelku dobře. Proč ses podle tebe nestal stálou jedničkou? V poháru na Spartě jsi dokonce vychytil vítězství, takže v porovnání s českou elitou jsi určitě obstál.

Nepodařilo se nám podzim, uhráli jsme málo bodů a byli jsme na sestupové pozici. V zimě přestávce přišla velká hráčská obměna a zvýšila se kvalita a konkurence. Přišel Honza Laštůvka a situace pro mě byla složitá. Lasty odchytil výborné jaro a sezóna nakonec dopadla úspěšně, když jsme se v posledním kole zachránili. Pohár na Spartě mám v živé paměti, to byl krásný zápas. Výhry na Spartě si vážím. Ale je to pryč, já říkám, že je to právě, když se mě na to někdo ptá.

Kromě Baníku sis zachytil první ligu i v dalším velkém klubu, v Sigmě Olomouc. A to už jako dorostenec. Není těch deset prvoligových startů pro tebe tedy nakonec málo? Rozjezd jsi měl přitom na Hané velice slibný. Dostal ses do brány namísto potrestaného Drobisze a už tenkrát tě chválil známý brankář Tomáš Lovásik.

Určitě je to málo, z lavičky jsou těch zápasů

Zdroj: Petr Nečas

mraky. Je to fotbal, rozhodují detaily. Věřím, že ještě další ligové zápasy přijdou.

Zeptám se na tvé těžké zranění. Za měsíc to od onoho osudného okamžiku budou dva roky. Nakolik to od té doby ovlivnilo další vývoj tvé kariéry?

Ovlivnilo to moje působení v Baníku. Celou jarní část jsem byl mimo tým a novou sezónu jsem zahájil ve Vítkovicích. Na druhou stranu mě to posílilo a člověk si víc váží zdraví. Hodně mi pomáhala rodina a nejbližší. Byla to určitě zajímavá zkušenost, ale podruhé bych si tím už procházel nechtěl.

Jak si vlastně může brankář na tréninku zlomit nohu a ještě poranit vazy. Co se tenkrát stalo?

Trénovali jsme na Bazalech. Šel jsem do skluzu na míč, špička se mi zapíchlá do trávy a bylo to. Jako když se zlomí větev. Tehdejší sportovní ředitel Dušan Vrto mi říkal, že tu ránu slyšel až na tribuně. Což je ze hřiště docela dálka. Do toho jsem si utrl vazy v kotníku, tak to bylo 2 v 1.

Tak to tedy musel být otřesný zážitek, hlavně pro kluky z týmu.

To ano, nikdo na tohle nekouká rád. Ale k fotbalu tohle patří, jsou i vážnější zranění. Když člověk chce, tak se z toho dostane a jede dál.

BOUŘLIVÁK SE SRDCEM SPARTÁNA

Tomáš Řepka byl a stále je považován za jednoho z nejlepších českých stoperů své doby. Fanoušci si ho pamatují především díky jeho tvrdé hře. Mnohdy ale do toho šel až s příliš velkou vášní. Po skončení své profesionální fotbalové kariéry se dopustil několika trestných činů a tvrdě za ně zaplatil.

Bývalý český fotbalový obránce a reprezentant, který je považován za jednoho z nejdůraznějších a nejtvrdších hráčů u nás, je hlavně proslulý svými „blikanci“, které v paměti fanoušku ještě nějakou dobu zůstanou. A není znám jen na našem území, respekt měl i v zahraničí, se kterým svoji bohatou hráčskou kariéru také spojil. Jak známo, působil i v Itálii a Anglii, kde byl postrachem všech útočníků a za svůj styl byl dokonce i oceněn. Britský Daily Mail ho zařadil mezi 20 nej-

větších evropských tvrdáků, kteří se narodili mimo Anglii. A teď k jeho pověstným „blikancům“. S těmi začal v poměrně mladém věku. Už v osmnácti, když nastupoval za Ostravu, hrubě urazil hlavního rozhodčího a disciplinární komise mu následně udělila trest na pět zápasů.

Díky své tvrdé hře přišel i o nominaci na stříbrné EURO 1996. Na jaře toho roku totiž ještě nastoupil za reprezentaci do 21 let, kde v zápase se Španělskem zezadu fauloval Raúla a po druhé žluté kartě

Devatenáctiletý Tomáš Řepka ještě v dresu Baníku.

Zdroj: Isport.cz

Tomáš Řepka v dresu anglického West Hamu, kde se stal jedním z klíčových hráčů týmu.

Zdroj: Isifa

byl vyloučen. UEFA mu udělila trest na dvě utkání, čímž se právě o nominaci na mistrovství Evropy v Anglii připravil.

Dalších pět červených karet si na konto připsal během tříletého pobytu v Itálii, kde oblékal dres Fiorentiny. V roce 2006 následoval přestup do anglického West Hamu United. Tam český obránce vyfasoval červenou kartu hned při své premiéře v Premier League a následně ve svém třetím startu byl vyloučen znovu. V Anglii byl i poprvé u soudu, když napadl zaměstnance klubu, který poškodil jeho Ferrari, když mu bylo svěřeno na umytí.

Po 8 letech strávených ve světě, se Tomáš Řepka vrátil do své milované Sparty Praha. I tam po necelých třech měsících u týmu byl předvolán před disciplinární komisi, kde měl vysvětlovat své hlasité vulgární nadávky během zápasu, směrem k trenérovi Jihlavy. Byla mu udělena pokuta, tak jako za následně vztyčený prostředníček směrem k soupeřovým fanouškům.

Mezi jeho nejznámější „blikance“ asi patří ten z roku 2007, na který si pamatuje hlavně kameraman ČT. Tam Řepka po dalším zbytečném vyloučení a následném odchodu do sprch praštil přímo do kamery. Ná-

sledoval trest na sedm zápasů. Další jaro, kdy Sparta bojovala o titul, neudržel hned na začátku zápasu s Brnem nervy na uzdě a velkou silou hodil míč přímo do tváře protihráči Bestovi. Řepka tak přišel o následující dva zápasy.

Dá se říct, že mezi posledními „blikanci“ z hrací plochy ve Spartě jsou ty, kdy v závěru utkání po neodpískaném faulu poplival protihráče Volešáka, po kterém následoval další třízápasový trest, a poté v zápase v Jablonci, kdy v poločase utkání reagoval opět zdviženým prostředníčkem na vulgární pokřiky diváků.

A tak se nebylo lze divit, že sám majitel Sparty Křetínský tohoto obránce z klubu vyhodil. Ten se ale podle všeho nezapomněl stylově rozloučit. Z kabiny měl totiž údajně ukrást týmovou pokladnu, ve které se mělo být až několik set tisíc korun.

Následoval problém s alkoholem za volantem. Bylo to v roce 2015, kdy policisté Řepku poprvé přistihli při řízení pod vlivem. Naměřili mu 1,39 promile a soud ho potrestal tříměsíční podmínkou a zákazem řízení

Nekompromisní obránce, který si vždy dokázal udělat respekt. V dresu Sparty tomu nebylo jinak.

Zdroj: Tyden.cz

na rok a půl. Bohužel v době, kdy měl stále zákaz řízení, byl přichycen za volantem pod vlivem alkoholu znovu. Následovala od soudu udělená půlroční podmínka, roční zákaz řízení a pokuta. To nejhorší ale teprve přijít mělo.

V roce 2018 soud Řepkovi nařídil 180 hodin obecně prospěšných prací za neplacení alimentů na děti. V tom mu právě přitížila i ta dřívější soudní nařízení, kdy byl dvakrát odchycen za volantem v opilosti. O necelý půlrok později byl Řepka odsouzen k půlročnímu vězení za internetové „pornoútoky“ na bývalou manželku, čímž se dopustil poškození cizích práv. Krajský soud mu v listopadu trest změnil na 300 hodin obecně prospěšných prací. A aby toho nebylo málo, o něco později vylezlo na povrch, že v roce 2016 prodal své známé za 1,2 milionu korun mercedes, který v té době nevlastnil.

Soudy ho po přezkoumání všech situací poslaly na 2,5 roku za mříže za zpronevěru a internetové útoky na exmanželku. Řepka nastoupil do vězení 27. května 2019 v Praze-Ruzyni. V červnu byl převezen do borské

věznice v Plzni. V listopadu téhož roku Řepka zažádal o propuštění. Soud ale toto podmíněné propuštění bývalého fotbalisty zamítl.

Propuštění se dočkal po 226 dnech strávených za mřížemi. Plzeňský krajský soud ho 6. ledna 2020 propustil na svobodu. Zároveň mu ale uložil zkušební dobu na tři roky, dohled probačního úředníka a povinnost, aby během těch tří let uhradil způsobenou škodu 430 000 Kč.

Tomáš Řepka v době před soudem, který ho poslal na 2,5 roku do vězení.

Zdroj: iRozhlas

NEJVĚTŠÍ TOREADOR

V

ARÉNE

Být komplexní stoper a zvládat rozehrávku, bránění a ještě k tomu organizaci týmu, to chce spoustu zkušeností. Tuto práci taky nemůže dělat jen tak někdo. Tímto hráčem musí být vždy velká osobnost. Dnes si povíme něco o nejtvrdších obráncích v historii fotbalu. Když se řekne nejtvrdší obránce, snad každého hned napadne jedno jméno. Jedno jméno, milióny fanoušků a nejtvrdší styl hry. Dnes si povíme o kariéře Sergia Ramose.

Ve světě fotbalu je tvrdých fotbalistů nespočet. Spousta si na ně hraje, další část je sice ostrá jako břitva, ale chybí jim fotbalovost. Poslední skupinou je ta, která je ostrá, tvrdá a navíc světová a drží nejlepší týmy na výsluní. Právě do této skupiny patří Sergio Ramos. Když se řekne tvrdost ve fotbale, každý by si měl představit nemiřitelného Španěla, který každý souboj okoření něčím navíc. Kdekdo si vybaví Ramosův zákrok na egyptského kouzelníka Mohameda Salaha ve finále Ligy mistrů z roku 2018, kdy ho při souboji nešťastně zranil - a oheň byl v tu ránu na střeše. Ramosův postih žádalo přes 300 tisíc fanoušků na internetu.

O Sergiovi je veřejně známo, že jeho stylem není hrát v rukavičkách a jen tak halabala. Jeho styl je dobře osvědčený a prokazuje úspěšnost jak s Realem Madrid, tak i s reprezentací. Všichni si jistě vybavíme dobu, kdy ve stoperské dvojici působil s Pepém. Každý útočník, který musel hrát proti těmto dvěma, by nejradši do souboje nešel, protože ještě před ním už věděl, že ať už Ramos, nebo Pepé, od obou to bude bolet a další pokus proklouznout jim bude ještě bolestivější.

Ramos svou tvrdou hrou vynesl Real Madrid i reprezentaci na výsluní a k mnoha trofejím. Jen namátkou například vyhrál 2x mistrovství Evropy a jednou mistrovství světa. S Realem pak trofeje jako mistrovství světa klubů Copa Del Rey (2x), La Liga (4x) nebo 3x po sobě (!) Ligu mistrů v letech 2016-2018. Zkrátka a dobře se jeho styl hry vyplácí a sklízí tolik kýžené ovoce. Stal se dokonce takovou osobností, že v Realu i repre je kapitánem. Až takový vliv má na své spoluhráče.

Jeho kontroverze však mají i tmavou stránku. Pro svůj tvrdý styl dostává spoustu žlutých karet a samozřejmě i těch červených. Pro představu: takový Philip Lahm za svou dlouhou kariéru nedostal ani jednu červenou kartu. To Sergio Ramos je mnohem větší sběratel. Za svou kariéru jich dostal už 22 a ve španělské lize je dokonce rekordmanem. Ano, je to podivuhodné číslo, ale i přes to přese všechno je světovým obráncem a jen stěží se mu někdo může vyrovnat.

V březnu mu bude už 34 let, jeho forma je však stále na výši. Hráči jako Van Dijk, Koulibaly či Bonucci jsou také hráči světové

extratřídy, ale Ramos se drží na vrcholu od svých 20 let. V Realu Madrid je dlouhých 15 sezón a jak to tak vypadá, stále nekončí. Jeho hra byla, je a i nadále bude tvrdá, ba nejtvrdší na světě a jen čas ukáže, zda by ho někdo mohl v Realu nahradit.

15 sezón a jak to tak vypadá, stále nekončí. Jeho hra byla, je a i nadále bude tvrdá, ba nejtvrdší na světě a jen čas ukáže, zda by ho někdo mohl v Realu nahradit.

Jedna věc je však jistá. Pro jeho styl hraní ho jedna půlka nesnáší a nemůže mu přijít na jméno a ta druhá ho miluje a je pro ni bohem. Toto z něj dělá hráče, kterého ještě dlouho nikdo nepřekoná. Prostě, Ramos je legenda fotbalu a tak už to bude navždy.

KLUCI MAJÍ VĚTŠÍ MOTIVACI NEŽ ŠAMPAŇSKÉ

Autor:
Jiří Dryák

Dominik Holec, elitní brankář slovenské nejvyšší soutěže a jednička MŠK Žilina. Před pár lety jste si však tato spojení těžko představit, Dominik si své místo na slunci musel tvrdě vydobýt - přes několik hostování, pozici dvojky klubu až k začátku mé věty. Možná má tuto vlastnost v krvi, jeho otec Peter před osmnácti lety také přicházel do vršovického Ďolíčku na pozici dvojky, kdy měl krýt záda tehdy čtyřadvacetileté hvězdě Bohemians Kamilu Čontofalskému. Nejen o jeho začátcích si můžete přečíst v následujícím rozhovoru.

Zdroj: Archiv Dominika Holce

Dominiku, tvůj tatínek Peter Holec platil každému střelci vítězného zápasu bednu šampaňského, aby tak motivoval hráče Bohemians v jejich boji o záchranu v lize. Motivoval bys i ty svoje spoluhráče, kdyby šlo třeba o titul?

Upřímně, v plánu jsem to neměl, ale kdybychom titul vyhráli, tak nemám problém koupit i deset kordonů do kabiny. Ale myslím, že kluci mají větší motivaci nežli šampaňské. Ta motivace tam je a toto by byl jen takový pěkný bonus.

Bavil ses s ním o tom, jak ho tato myšlenka vlastně napadla?

Musím se přiznat, že toto je pro mě nová informace, nebo si to minimálně nepamatuju, když byl táta v Bohemce, byl jsem malý kluk. Ale určitě se zeptám (úsměv).

Ty jsi brankář po otci. Byly i jiné varianty, nebo táta zakročil a řekl, že budeš prostě v bráně?

Otec i brácha byli brankáři. Když jsem viděl, jak chodili na tréninky, tak jsem chtěl chodit i já. Takže mě dovedli na první tréninky do Žiliny. Pamatuji si, jak jsme s bráchou před bytovkou pořád hráli, střídali se, kdo bude v bráně, kdo útočník. Nejdříve jsem chtěl hrát v útoku, ale pak na tréninku vypadl brankář a mě jako syna brankáře dali

do brány (úsměv). Nějak mě to tam začalo bavit a na jednom turnaji jsem byl vyhlášený nejlepším gólmánem, takže jsem si řekl, že toto mě baví a chci to dělat.

Ty jsi odchovanec MŠK Žilina, ale než ses stal jedničkou v klubu, prošel jsi nespočet hostování. Bral jsi to tehdy jako křivdu, nebo šanci být jednička a pravidelně nastupovat, být na hostování?

Já jsem hlavně hledal cestu, jak mít co nejvíce odchycených zápasů, prostě mít zápasovou praxi, kterou potřebuje každý fotbalista. Pokud k tomu nebyl prostor v Žilině, tak jsem ho hledal jinde. Když byla možnost jít někam na hostování, tak jsem ji využil. Bral jsem to jako přirozený vývoj fotbalisty, který se chce někam posunout, a já jsem se někam posunout chtěl, takže každé hostování jsem vítal. Byl jsem rád, že jsem si tím prošel a možná o to víc jsem rád za tu šanci v Žilině. Chtěl bych podávat takové výkony jako doted' a splatit tak důvěru, kterou jsem dostal. Ale jak říkám, jsem vděčný lidem i klubům, všem, kteří mně tehdy dali šanci v rámci hostování.

Ty jsi v minulém roce zažil velkou premiéru, kterou byla pozvánka do slovenské národní reprezentace. Do utkání jsi sice nastoupil, ale asi velká motivace do další

práce, že?

V první řadě úžasně pocít, něco nepopsatelného, užíval jsem si každou jednu minutu. Je to neskutečná motivace, přesně jak říkáš, do další práce. Budu dělat všechno proto, aby nějaké další pozvánky přišly.

Musím ti položit otázku, kterou dostává každý brankář u nás v magazínu, a to je hra nohama. Jak vnímáš ty osobně tento trend, že mimo chytání se vyžaduje od mužů v bráně hlavně rozehrávka?

To je trend, který je v moderním fotbale normální. Fotbal se posouvá dopředu. Většina trenérů vyžaduje, aby se brankář neplašil a neodkopával míče jen tak. Já si osobně myslím, že komplexní brankář by měl umět nohama hrát. Ale říkám taky, že brankář je v první řadě na to, aby něco chytil, aby pomohl mužstvu. Je to ale samozřejmě i o tom, aby uměl založit i útok, mnohokrát se ukázalo, že to může být zbraň. Co se týká mé hry nohama, myslím, že to není nejhorší (úsměv). Ale vždy se to dá posouvat, zdokonalit, člověk se nesmí uspokojit. I když si myslí, že je to dobrý, vždycky to může být lepší. Je potřeba na tom dennodenně pracovat, každou činnost, která je s tím spojená, a když to tak člověk bude brát, bude se posouvat dopředu.

Nejen tvé hry nohama se všimly klubům v Česku. Mluvílo se o zájmu Sparty. Je Sparta nebo celkově česká liga něco, co by tě lákalo?

Samozřejmě, Sparta je pojem v Čechách, je to velký klub, který ale nezažívá momentálně to nejlepší období. Možná to není to ta Sparta, která tu byla několik let dozadu, myslím si, že si toho jsou všichni vědomí a dělají všechno proto, aby se to vrátilo zpět. Stále je to však pojem, i ve světě lidí ten klub znají, takže určitě by to byla výzva. Ale pokud se nemýlím, konkrétní nabídka nepřišla, čímž pádem jsem to neřešil. Kdyby nabídka přišla, můžeme se o tom bavit. Samozřejmě českou ligu sleduji, jsou tam kluby, které jsou na velmi vysoké úrovni, byly by pro mě určitě výzvou. Určitě by to posun byl, ale jak říkám, to jsou věci, které člověk může řešit, až když má nabídku na stole.

Přejdu k Žilině. Ztrácíte na Slovan Bratislava deset bodů. Oba kluby ztratily své střelce, vy Roba Boženika a belasí Andraže Šporara. Jak je těžké bojovat proti tomuto klubu, který má na slovenské poměry astronomické finanční možnosti? I díky tomu Žilina čeká na další titul již od sezony 2016/17.

Slovan jde jinou cestou než ostatní kluby

na Slovensku. Dávají do toho velké peníze, takže je to určitě náročné, hlavně když se člověk podívá na šířku a kvalitu týmu. Kohokoliv postaví na hřiště, tak si dovolím tvrdit, že je to hráč základní sestavy možná do každého jiného mužstva v lize. Mají velkou kvalitu a hraje se proti nim těžce, ale ukázali jsme v posledních zápasech, že se s nimi dá hrát. Já věřím, že je potrápíme i v nejbližších utkáních, jsou to lidi jako my. S každým se dá hrát, my musíme do těch zápasů s nimi jít naplno a co nejvíc jim to znepríjemnit.

Dominiku, děkuji za fajn povídání. Má poslední otázka zní: Ty ses narodil v Českých

Budějovicích, když tam působil tvůj otec, tak co o tomto svém rodném městě víš? Byl ses tam podívat, nebo to máš v plánu? Tak narodil jsem se v Budějovicích, ale upřímně, moc věcí o městě nevím. Žili jsme tam do mých pěti šesti let. Vím hlavně z fotek, že je to velmi pěkné město, už jsme tam hráli některé přípravné zápasy proti Dynamu. Ale co se týká města samotného, ještě jsem se tam nevrátil, neměl jsem tu možnost, přece jen je to ze Žiliny celkem daleko. Ale mám v hlavě už delší dobu myšlenku, že bych se tam podíval, přece jen je to mé rodné město. Mám to v plánu v blízké budoucnosti.

KLIKNI, POKUD CHCEŠ NOSIT RUKAVICE
JAKO SLOVENSKÝ REPREZENTANT

Zdroj: Archiv Dominika Holce

Zdroj: Archiv Dominika Holce

11 ŽONGLŮ

TOMÁŠ VONDŘÁŠEK

Autor:
Jiří Dryák

Zdroj: fkteplice.cz

Kdyby měl člověk stroj času a přesunul se sedmnáct let do minulosti na teplická Stínadla, spatřil by Tomáše Vondráška, jak přes hlavu přetahuje dres, pro který se stane legendou. Vždyť jen o dvě sezony víc má ve stejném dresu odehráno dost možná největší klubová ikona Pavel Verbíř. Vondy, jak se pravému obránci přezdívá, má tak ve svých 32 letech možnost svého bývalého kapitána překonat. Nejdřív se však pojd'te podívat, jak překonal našich 11 žonglů.

1

Hudba, která tě před zápasem nakopne

Poslouchám téměř vše, ale jelikož jsem Tepličák, tak nesmím zapomenout na Kabáty.

2

Oblíbený seriál

Neskutečně jsme doma s ženou hltali Hru o Trůny a Černobyl.

3

Co si rád dáš k jídlu, když se trenér zrovna nedívá?

Hrozně miluju českou kuchyni a asi nejvíce knedlo-zelo-vepřo.

4

Jméno stadionu, kde bys rád odehrál poslední profesionální zápas

AGC arena, ale nezlobil bych se ani za Alianz arenu (smích).

5

Nejlepší fotbalista, se kterým jsi kdy hrál

Jednoznačně Vachy (Štěpán Vachoušek), náš řída.

Zdroj: fkteplice.cz

6

Jsi singl, na baru sedí holka. Co tě zajímá, jaká bude první věta, abys ji zaujal?

Ať si nechá zajít chuť, že mám doma dvě holky, které miluju (smích).

7

Nejlepší kanadský vtip z kabiny

Co je v kabině a na hřišti, musí vždy zůstat tam.

8**Kde byla tvá nejlepší dovolená?**

Asi naše první společná dovča s malou na Rhodosu.

9**Co má trenér udělat, aby z toho na soustředění byl ideální den?**

Dát nám celý den volno (smích).

10**Dáváš si pozor, abys při rozhovoru neřekl „tak určitě“?**

Ani ne, nějak zvlášť se na to nesoustředím, a když to řeknu, tak to řeknu (smích).

11**Co si představíš pod slovem žongl?**

Asi tiskovku trenéra Rady, to sem byl mrtvej (smích). Ale měl pravdu.

Zdroj: fkteplce.cz

SLEDUJ NÁS!

@zonglfootball

www.facebook.com/zongiczsk

GENNARO GATTUSO: **ZLÝ, MALÝ, A PŘESTO VELKÝ FOTBALISTA**

Zdroj: sbnation.com

Itálie je nádherná země. Krásné pláže, modré moře, výborná kuchyně. A hlavně skvělý fotbal. Squadra Azzurra se řadí se svými čtyřmi tituly mistra světa mezi ty nejúspěšnější fotbalové velmoci. Ale o Italech se všeobecně ví, že mají jako správní Jihoevropané někdy horké hlavy. V historii kopané na Apeninském poloostrově by se našla spousta povahově divokých fotbalistů. Jmenovat toho nejvíc horkokrevného je ovšem těžké. Ale jedno jméno by se mezi favority určitě zařadilo: **Gennaro Gattuso**.

Rodák z Corigliano Calabria se nakonec do historie fotbalu zapsal jako veleúspěšný fotbalista, ověnčený mnoha klubovými i reprezentačními úspěchy. Jeho fotbalové výstřelky byly tím pádem jaksi v ústraní, ale ne úplně zapomenuty. Asi každý fanoušek fotbalu si vzpomene, jak si nyní již bývalý fotbalista na hřišti v afektu počínal. Vyceňené zuby, naběhlé žíly na krku, divoká gestikulace rukama směrem k rozhodčím, protihráčům, spoluhráčům nebo k fanouškům. Konfliktní typ, který měl často blízko i k vyhrocené šarvátce. Ale on to tak kolikrát ani nemyslel. Jenže to byl srdcař a opravdový válečník, který by na hřišti za svůj milovaný klub pomalu i život položil. A ve svých nekontrolovatelných emocích

občas udělal hloupost, které pak litoval. Excesů bylo opravdu mnoho. Mezi ty nejznámější patří urážlivé skandování na adresu trenéra Leonarda. Ten totiž trénoval v sezoně 2009/2010 milánské AC, aby se o sezonu později upsal Interu. A ironií osudu právě v sezoně 2010/2011 vyhrál mistrovský titul AC Milán. A ať už bylo počínání Gatussa jakkoliv spontánní, každý v tom viděl zlý úmysl. Pod Leonardem totiž Gattuso paběrkoval, zatímco po příchodu nového trenéra Massimiliana Allegriho se stal opět nedílnou součástí sestavy, dokonce se stal zástupcem kapitána. Fanoušci měli pro hanlivý popěvek „Uomo di merda, Leonardo uomo di merda, uomo di merda, Leonardo uomo di merda“ také své důvody. Překlad pro jistotu, v rámci slušnosti, necháme na vás čtenářích samotných. On totiž Leonardo za AC kromě trénování ve své fotbalové kariéře také dvakrát hrál, takže odchod k Interu se nejen mezi ultras prostě neodpouští. A Gattuso si během oslav Scudetta s chlapci z kotle tento hanlivý popěvek s chutí zanotoval. A nechal se u toho rovnou i natáčet. Samozřejmě se přečin neobešel bez potrestání. Dva měsíce po skandálu zaplatil Gattuso i AC Milán pokutu 13 333 euro. Rok poté se nechvalně pře-

dvedl v jarní vyřazovací části věhlasné Ligy mistrů. V prvním osmifinále hraném na domácím pažitě San Sira se po prohře s Tottenhamem pustil do křížku s asistentem trenéra hostů. Ale nebyla to jen tak ledajaká hádka. Došlo i na drsný fyzický kontakt, Gattuso držel Joe Jordana přímo pod krkem. Situace se posléze díky médiím stala natolik vyhrocenou, že mu bylo doporučeno, aby pro jistotu na odvetné utkání do Londýna s klubem jako divák raději ani necestoval. V satirické show italské TV Mediaset dokonce prohlásil - kromě jiného -, že by nechtěl dostat facku od 37 000 diváků (kapacita bývalého stadionu Tottenhamu White Hart Lane). Vše prý dělal proto, aby měl respekt. No, ať je to jak chce, trest byl adekvátní. Gennaro si od Champions League odpočinul na rovné čtyři zápasy plus jeden za žluté karty. Sám hráč říkal, že to je to samé, jako kdyby ho zavřeli na měsíc do vězení. V roce 2013 byl dokonce nařčen z toho, že údajně byl společně s bývalým spoluhráčem Brocchim napojen na několikačlennou skupinu, která měla ovlivňovat zápasy nejvyšší soutěže. Sám Gattuso prohlásil, že nenávidí prohry, a to ani

v kartách. Natož ve fotbale. A pokud by se prokázala jeho vina, tak vyjde na ulici a zabije se. Silná to slova, ale poukazují pouze na to, s jakou vášní hrál fotbal a jak moc ho prožíval. Státní zastupitelství v Cremoně nakonec pro nedostatek důkazů jeho vyšetřování zastavilo. A je to jen dobře, byla by obrovská škoda, kdyby se Gattuso rozhodl dostát svým výhrůžkám o sebevraždě, svět by přišel o výborného fotbalistu, nyní dokonce trenéra. On to totiž opravdu nebyl pouze rapl a „bezmozek“. Ba naopak, fotbalista to byl vsutku výborný. Ve fotbale vyhrál, co mohl. S AC Milán vyhrál dvakrát italskou ligu i slavil dva triumfy v Lize mistrů, jednou vyhrál mistrovství světa ve fotbale klubů. S italskou reprezentací dosáhl toho největšího vítězství, co lze vůbec získat, v roce 2006 se stal mistrem světa. Reprezentoval celkem v 73 zápasech. Vyhrál i mistrovství Evropy do 21 let. Takže i když to byl opravdový zlý muž středové řady milánského velkoklubu, fotbalová veřejnost na Gattusa určitě vzpomíná jako na vzrůstem sice malého, ale jinak velkého fotbalistu.

cistyfotbal.cz

SPOLEČNĚ ZA ČISTÝ FOTBAL!

A full-page photograph of a male beach soccer player, smiling broadly with his tongue sticking out. He is wearing a Portugal national team jersey, which is white with thin horizontal stripes. The jersey features a Nike swoosh on the left chest and the Portuguese national crest on the right. A white captain's armband is visible on his right arm. The background is a bright, slightly hazy beach scene. The entire image has a light teal overlay.

2 BEACHSOCCER

**„ZE ZAČÁTKU JSEM HRÁL FOTBAL
MÁLO. POUZE KDYŽ BYL TÁTA
V PRÁCI, ABY TO NEZJISTIL.“**

Profesionální fotbalista a reprezentant Nigérie v plážovém fotbale. Ambasador BSWW. V TOP 50 nejlepších hráčů plážového fotbalu. První hráč, který vstřelil 100 branek za národní tým. Pomohl také Super Sand Eagles (přezdívka nigérijské reprezentace) dostat se na MS 2019 v plážovém fotbale v Rusku.

Autor:
Jiří Kotaška

Na úvod bych se chtěl zeptat na vaše začátky. Jaký překážkám jste musel čelit, než jste se stal tím, čím jste teď?

Moji rodiče chtěli, abych chodil do školy, takže jsem ze začátku fotbal moc nehrál – jenom, když byl táta v práci. Když jsem byl na střední škole, ostatní již hráli zápasy a chodili na tréninky, ale já jsem nemohl. Hrál jsem s nimi pár minut po škole, protože jsem spěchal rychle domů, abych byl doma dříve, než se otec vrátí z práce. V roce 2005 zemřel a od té doby jsem začal hrát naplno.

Už v 15 letech jste se dostal na hřiště při MS v plážovém fotbale v Dubaji v roce 2009. O 10 let později na MS v Paraguayi jste byl druhým nejstarším hráčem v nigérijské nominaci. Jakou roli preferujete? Být mentorem, nebo studentem?

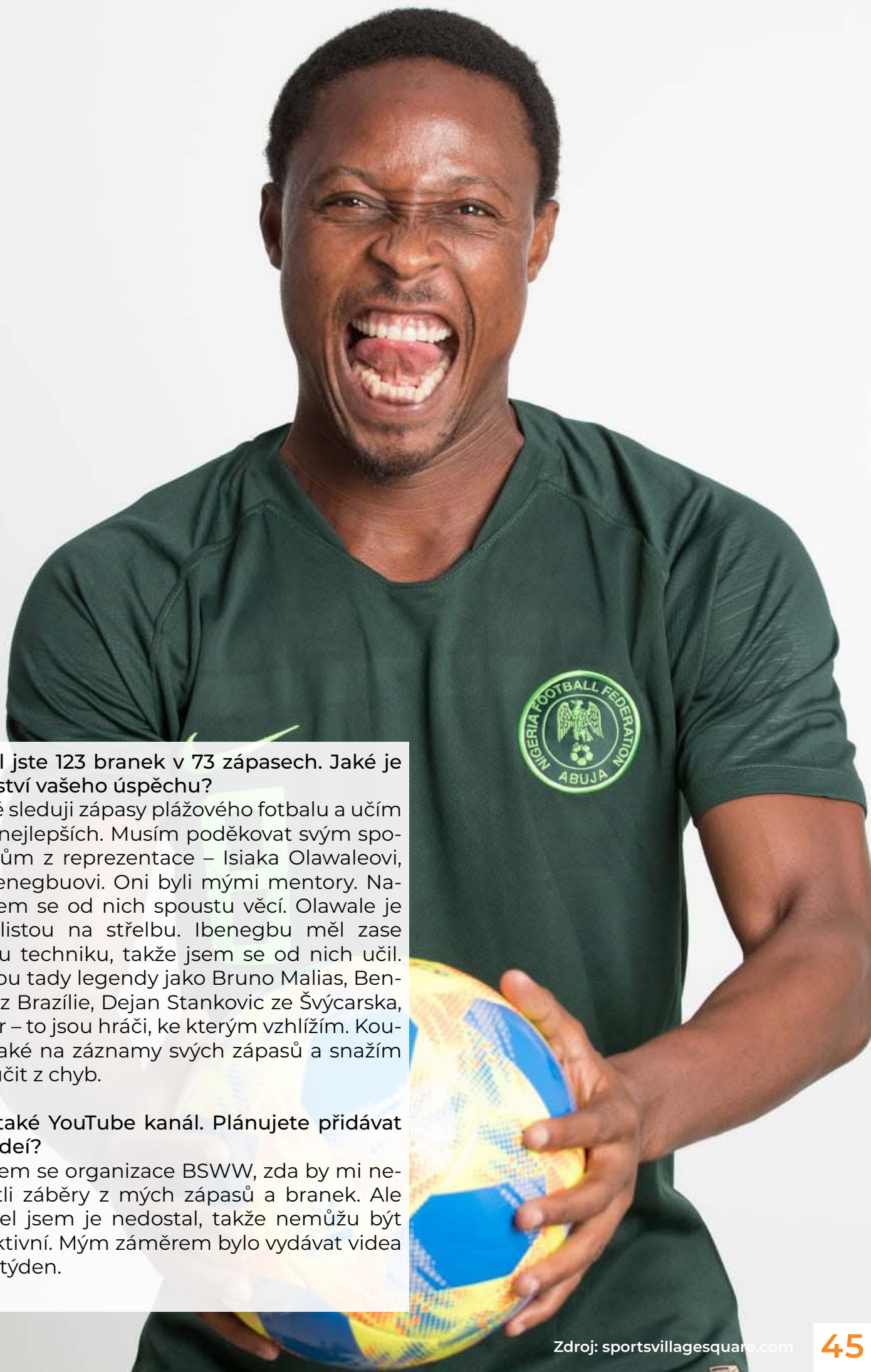
Být mentor je pro lepší, protože se cítím jako vůdce, někdo, ke komu vzhlíží celá země, celý kontinent. Dostal jsem se na úroveň, kdy soupeři plánují strategii, aby mě zastavili. Tohle všechno by se ale nestalo, kdybych se neučil a tvrdě na sobě nepracoval.

Na posledním MS právě v Paraguayi ale Nigérie nedopadla příliš dobře. Skončila už ve skupině. Na druhou stranu jste byl ve stejném roce jmenován BSWW (Beach Soccer Worldwide). Co to pro vás znamená? Je to ta největší motivace, když můžete pomáhat mladým talentům a celkově zlepšovat plážový fotbal v Nigérii?

MS pro nás bylo zklamáním, nezvládli jsme to a vypadli už ve skupině. Byl jsem opravdu zklamaný, protože jsem se chtěl ukázat. Cítil jsem na semifinále, ale bohužel jsme měli velmi těžkou skupinu. Brazílie a Portugalsko byly nad naše síly. Omán taky nebyla hračka... Na druhou stranu, náš tým je v transformaci – hráli zde úplně noví hráči, bohužel to ale nevyšlo. Potřebovali jsme mnohem více zkušeností v týmu.

Jinak být ambasadorem je úžasná věc. Chtěl bych být vzorem pro mladé hráče a děti a chci také zlepšit plážový fotbal v každém směru, jak jen dovedu. Momentálně mám na starosti kliniku plážového fotbalu v Lagosu, kde začínám motivovat malé děti. 25. dubna mám pro ně přichystanou zajímavou besedu.

Vstřelil jste 123 branek v 73 zápasech. Jaké je tajemství vašeho úspěchu?

Hodně sleduji zápasy plážového fotbalu a učím se od nejlepších. Musím poděkovat svým spoluhráčům z reprezentace – Isiaka Olawaleovi, Ike Ibenegbuovi. Oni byli mými mentory. Naučil jsem se od nich spoustu věcí. Olawale je specialistou na střelbu. Ibenegbu měl zase skvělou techniku, takže jsem se od nich učil. Pak jsou tady legendy jako Bruno Malias, Benjamin z Brazílie, Dejan Stankovic ze Švýcarska, Madjer – to jsou hráči, ke kterým vzhlížím. Koukám také na záznamy svých zápasů a snažím se poučit z chyb.

Máte také YouTube kanál. Plánujete přidávat více videí?

Ptal jsem se organizace BSWW, zda by mi neposkytli záběry z mých zápasů a branek. Ale bohužel jsem je nedostal, takže nemůžu být více aktivní. Mým záměrem bylo vydávat videa každý týden.

SLEDUJ NÁS!

@zonglfootball

www.facebook.com/zonglczsk